

אברהם לוי חזי
1948-1921

אירועים מחודש הנפילה.

1 במאי 1948 - החל "מבצע יפתח" בפקודו של יגאל אלון, שנועד לשחרר את הגליל המזרחי.

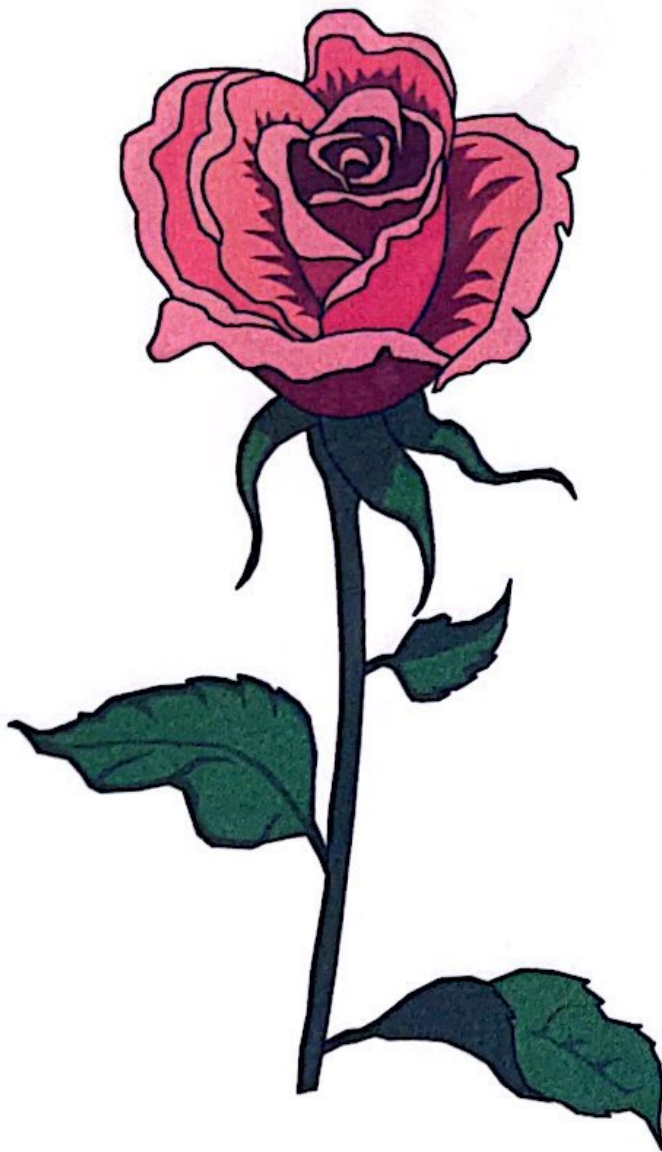
13 במאי 1948 - ארבעת יישובי גוש עציון נפלו לאחר קרבות ומצור שנמשכו כחמישה חודשים. בקרב האחרון נפלו 157 לוחמים ו-350 נפלו בשבי הירדני.

14 במאי 1948 - דוד בן גוריון הכריז על הקמת ארץ ישראל.

14 במאי 1948 - הגיוס הפומבי הראשון, מלחמת השחרור.

28 במאי 1948 - תושבי הרובע היהודי נכנעים לבריטים והולכים לשבי הירדני.

איך? \ רבקה פוטרמן

איך שומרים זכרונות,

איך אוספים רגעים,

איך שוזרים געגועים,

איך זוכרים צלילים,

איך מקבצים רסיסי חיים,

איך אורגים בהם חיוכים,

איך חורזים תקוות,

איך טווים שאיפות,

איך רוקמים מילים,

איך נוצרים בן,

איך?

עוטפים בצער ובכאב,

נוטעים הכל עמוק בלב,

משקים באהבה,

בזרם של דמעות

וממתינים . . .

אברהם לוי - חזי.

בשנת 1928 נולד אברהם לוי חזי, לאחר שנולד נישאה אמו, שושנה ג'ספן ז"ל, בשנית ולכן שם משפחתו של אברהם הינו לוי-חזי.

אברהם התגייס, הספיק לבקר בארץ ולאחר מכן הוא שובץ באיטליה ביחידת תובלה. חמש שנים שירת בצבא הבריטי וכשחזר ארצה בשנת 1945 הכיר את אשתו לעתיד, נישא לה, בנה עמה משפחה והוליד ילדה לאחר תשעה חודשים.

בשנת 1947 הזעיקו חברי ה"הגנה" את אברהם ביחד עם חיילים נוספים מראשון לציון ששירתו בצבא הבריטי בעתלית. צה"ל החל להתארגן ולהם קראו לנהוג שריוניות שהגיעו לעתלית. בתחילת 1948 הם נסעו לעתלית, הביאו את השריוניות הראשונות ואז נשלחו ללטרון.

בלטרון קיבל אברהם כדור בראש ונהרג. כחודש היה בשדה הקרב ללא אפשרות להוציא את גופתו. בהפסקת האש בין הירדנים לישראלים הוא זוהה על ידי הגולגולת והביאו אותו לקבורה בהר הרצל.

אברהם היה בן 20 במותו, והשאיר אחריו משפחה שלמה עם יגון קודר ועמוק.

הם באים מן הערים, מן השפלה, מן המדבר
הם באים - שמות, פנים, עיניים - ומתייצבים אל המסדר.
הם באים בצעד גברי, חזקים ושזופים,
הם יוצאים מתוך המטוסים המרסקים ומן הטנקים
השרופים.
הם קמים מאחורי הסלעים, מעבר לדיונות ומתוך תעלות
הקשר.
גיבורים כאריות, עזים כנמרים וקלים כנשר.

לאחר האובדן- ההרגשה במשפחה.

לאחר שנודע על מותו של אברהם בנה בכורה של שושנה ז"ל, היתה הרגשה נוראה בביתה של משפחת ג'ספן.
זאת הייתה טרגדיה נוראה, האם שושנה איבדה את שמיעתה, היא ביחד עם בעלה הזדקנו בבת אחת למרות שהאריכו ימים בשל בריאותם והיותם אנשי עבודה, ואחיו סעדיה היה בטרומה.
שושנה איבדה גם את בנה יוסף ג'ספן, בשנת 1942.
לאחר שהבינה את אסונה החליטה בשלב מאוחר יותר לצאת מהבית והחלה להתנדב בבתי חולים ובמגן דוד אדום, ארזה חבילות לחיילים ונסעה עד רמת הגולן כדי לתת להם אותן בגיבורים.
גם לאחר חמישים שנים לא נחלש הכאב הגדול והנורא וכנראה שלא יאבד או ישכח לנצח נצחים.

סוף דבר

תפילה \ שלומית גרוסברג

מה אבקש ממך אלוהים?

יש לי הכל

דבר לא חסר לי

רק דבר אחד אבקש

ולא בשבילי בלבד

הוא בשביל הרבה אמהות, ילדים ואבות,

ולא רק בארץ הזאת אלא גם בארצות זרות ואויבות

הייתי רוצה לבקש שלום

כן, שלום אני רוצה

והן לא תסרב לבקשה יחידה של ילדה

אתה בראת את ארץ השלום

אשר בה - עיר השלום

ואין עדיין שלום!

מה אבקש ממך אלוהים ויש לי הכל

אבקש רק שלום, רק שלום

סיכום

בהתחלה הרגשנו במבוכה. לא ידענו מה לומר ואיך להתחיל את השיחה כל הדרך לפגישה הראשונה, פרפרי התרגשות פיפרו לנו בבטן וההרגשה גברה ככל שהינו קרובים לבית משפחת סעדיה (משפחתו של הנופל). דפקנו בדלת ופתחו לנו פנים חביבות מחייכות שהציעו לנו להיכנס, כבר שנכנסנו הייתה הרגשה חמימה וביתית. הציעו לנו לשבת והתחילו אתנו בשיחה. כשהתחילו לדבר אתנו הפרפרים פסקו והשיחה התחילה לזרום מעצמה. במשך מהלך העבודה גילינו מי היה אברהם וכמה שהיה אהוב במשפחתו.

החווייה הזו עזרה לנו להבין על מלחמת לטרון, ובזכותה הכרנו אנשים וחברים חדשים.

הכינו את האלבום:

מאיה איסק- טלפון 9647244

טל ברקיש- טלפון 9501426

הדר האמאירי- טלפון 9660724

דקלה מנור- טלפון 9665632

מחטיבת הביניים "המעין"